

תת"ע 3058/11/15 - מדינת ישראל נגד אלברט אבקסיס

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 3058-11-15 מדינת ישראל נ' אבקסיס
תיק חיצוני: 90111411238

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אלברט אבקסיס

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי חגירת חגורת בטיחות בזמן נהיגה- עבירה לפי תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**").
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 29.4.15 בשעה 10:55, נהג הנאשם ברכב בצומת הרחובות אדיסון וגרהם בל בחיפה, מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי היה חגור בחגורת בטיחות בזמן הנהיגה.
4. מטעם המאשימה העיד רס"ר שבתאי כהן והוגש דוח תנועה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי בדוח ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

לקביעה זו הגעתי בהיותי מודעת לעובדה כי עדותו של עורך הדוח היא עדות יחידה בהליך פלילי ומשכך, בטרם ביססתי עליה את ממצאי בתיק זה, הזהרתי את עצמי ובחנתי את העדות ואת דוח

עמוד 1

התנועה בוחן מעמיק עד שלבסוף שוכנעתי לקבוע כי עדותו של עורך הדוח מתארת נאמנה ומשקפת את הנסיבות עובר לביצוע העבירה ורישום הדוח ולהלן אפרט בהרחבה.

6. רס"ר שבתאי כהן (להלן: "רס"ר כהן") תיאר את נסיבות האירוע בדוח (ת/1) כדלקמן:

"כשאני בסטטי בצומת הרחובות הנ"ל הבחנתי ברכב הנ"ל שנסע מכיוון כללי משרד הרישוי וכשהיה כ-2 מטר ממני הבחנתי כי הנהג הנ"ל לא חגור בחגורת בטיחות חלון חזית שקוף ולא מוסתר ראות טובה אור יום קשר עין רציף הבחנתי בנהג הנ"ל שולח את יד ימין שלו לעבר אבזם החגורה שהיה תלוי מקביל למשענת המושב שלו וניסה לחגור עצמו בחגורת הבטיחות. הוסברה מהות העבירה."

אם כך, לפי גרסתו של רס"ר כהן, הוא הבחין כי הנאשם לא היה חגור בזמן נסיעה ואף הבחין בכך שהנאשם ניסה לחגור עצמו בחגורת הבטיחות תוך כדי הנסיעה. תיאר כי הבחין בנאשם במרחק של כשני מטרים, מבעד לחלון שקוף ולא מוסתר, כאשר הראות היתה טובה והיה אור יום וכי שמר על קשר עין רצוף עם הנאשם.

על גרסה זו חזר רס"ר כהן בחקירתו והוסיף כי עמד במקום לצורך אכיפה.

מצאתי כי עדותו של רס"ר כהן עקבית ומהימנה ולא נסתרה בחקירה הנגדית.

7. הנאשם בחקירתו הראשית מסר את גרסתו כדלקמן:

"מקור הפרנסה שלי זה הנהיגה אני נוהג כל יום במתחם משרד הרישוי איפה שהשוטרים והניידות עומדות שם יום יום. אני נסעתי במגרש הזה וראיתי אותם כמאה מטר בערך, אני עצרתי ודיברתי בטלפון. כשסיימתי לדבר בטלפון, שמתי את החגורה והתחלתי לנסוע, בדקה הזו שראה אותי שאני שם את החגורה, זה הוא מאשים אותי שאני נסעתי בלי לחגור, אני מנסה לשים חגורה. שנה שלמה אני נוסע שם, עבירה אחת לא היתה לי, זה מקור הפרנסה שלי. אני פה לבד, לא הולך לעשות שטויות."

(פרוטוקול הדיון מיום 19.12.16, עמ' 3, ש' 11-16).

לפי גרסת הנאשם איפא, הוא עצר את רכבו על מנת לדבר בטלפון וכשסיים את השיחה הוא חגר את חגורת הבטיחות ורק לאחר מכן החל בנסיעה. לפי גרסתו, השוטרים והניידות עמדו במרחק של כמאה מטר. על גרסה זו חזר הנאשם בחקירתו הנגדית והדגיש כי התחיל ליסוע אחרי ש"שם" את החגורה.

8. יש לציין כי תגובתו הראשונית של הנאשם כפי שתועדה בדוח (ת/1) הינה: "אני מבקש סליחה". תגובה זו אינה מתיישבת עם גרסתו של הנאשם לפיה היה חגור בחגורת בטיחות בזמן נסיעה. הדעת נותנת שאם הנאשם אכן היה חגור הוא היה טוען זאת בהזדמנות הראשונה. העובדה שהנאשם הביע חרטה יכולה ללמד על כך שביצע את העבירה.

הנאשם הופנה בחקירתו לתגובתו בעת רישום הדוח ולא נתן הסבר מניח את הדעת לתגובתו:

"ש. בדברי הנהג השוטר רשם "אני מבקש סליחה"?

ת. יכול להיות שאמרתי אני מבקש סליחה, אולי דיברתי לא יפה, אולי מבטא, לא אמרתי שאני מבקש סליחה על העבירה. זה מילה מול מילה. אתם מאמינים לשוטרים, לא מאמינים לנהג ברוב המקרים, אז אני אומר את הגרסה שלי. לי לא מגיע את הדוח הזה ואני לא הייתי צריך להיות פה פעמיים ועכשיו, לחכות שעה שלמה פה לאולם." (שם, עמ' 4, ש' 21 - 25).

9. יצוין כי הנאשם טען בחקירתו כי היו שני שוטרים באירוע זה הגם שמעדותו עולה כי רק שוטר אחד נטל חלק פעיל באירוע. רס"ר כהן העיד לעומת זאת כי לא זכור לו "אם היה עוד מישהו" יחד איתו במקום וצוין כי "אני רשום פה לבד".

איני סבורה כי העובדה שרס"ר כהן אינו זוכר אם היה עימו שוטר נוסף באירוע מעידה על חוסר מהימנותו, כפי שטען הנאשם ולא מצאתי להעדיף בעניין זה את טענתו של הנאשם להימצאותו של שוטר נוסף במקום. זאת, בשים לב להתרשמותי מחד גיסא ולחלופי הזמן מאידך גיסא ומכל מקום הנאשם אישר בעדותו כאמור כי רק שוטר אחד נטל חלק פעיל באירוע.

10. לאור כל האמור, אני מבכרת גרסתו של רס"ר כהן על פני גרסתו של הנאשם. רס"ר כהן תיאר את נסיבות האירוע בפירוט בדוח ועדותו לא נסתרה. מצאתי כי גרסתו של רס"ר כהן מהימנה ומבוססת ולא מצאתי סיבה לפקפק בגרסתו. לעומת זאת, עדותו של הנאשם היתה בלתי עקבית ובלתי מהימנה. תגובתו הראשונית של הנאשם כפי שתועדה בדוח אינה עומדת בקנה אחד עם גרסתו בבית המשפט ומחזקת את גרסת המאשימה לפיה ביצע את העבירה.

11. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

12. טיעונים לעונש יישמעו בדיון ביום 16.3.17 בשעה 11:50.

המזכירות תזמן הצדדים בהתאם.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

